

CELLER, CELLERS, CELLERA, CELLERER

209).

Barranc de *Xella*, en el terme d'Estubeny (C. de Xàtiva) (xxxii, 52.9).

Ses Xelles, partida d'Eivissa.

Vall de Xellí, partida d'Ascó (Ribera d'Ebre) (xiii, 5 64.4).

ETIM. Del llatí CELLA 'cambra petita; santuari; graner, magatzem' (cf. *DECat* II, 660b47; 661a14). Els parònims que hem documentat deuen provenir de la forma mossàrab *čella*. J. F. C.

Cellemana, V. *Sellamana*

CELLER, CELLERS, CELLERA, CELLERER

Barranc del Celler, desemboca per la dreta en el Llobregat a 4 k. de la Pobla, camí de Guardiola-Bagà (Torras, *Berg.*, 97).

Celler dels Frares, cova del terme de Foradada (Noguera) (Maluquer, *BCEC* XII, 316).

Els Cellers, partida de Banyuls de la Marenda (xxv, 30.16).

Cellers, agregat de la Guàrdia de Noguera (Pallars 25 Jussà).

PRON. MOD.: *selès*, oït a Palau de Noguera per Casacuberta.

DOC. ANT. *Celers* a. 1069 (*BRABL* VI, 120); *Loch de Selles* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 78).

Cellers, agregat de Llanera (Solsonès).

DOC. ANT. *Selers* a. 1071 (Cart. Tavèrnoles, 87); *Selers* a. 1179 (Miret, *TempH.*, 325); *Castell de Sellos* err. per *Selles* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 59).

La Cellera de Ter, poble de la comarca de la Selva, a la dreta del Ter, a la confluència amb la riera d'Osor.

PRON. MOD.: *lə səljəra*, oït a Girona per Casac.

DOC. ANT. *S. Marie de la Cellera de Anglesio* a. 1691 (Monsalvatje XVII, 207).

La Cellera d'Amont, agregat de Serinyà (Gironès, prop del Fluvià).

Plaça de la Cellera, a Tuïr (Rosselló) (xxvii, 80.25).

Cellera, partida antiga del terme d'Argelers (Marenda). Documentat *Sanctus Petrus de Celleria* en un capbreu de 1292.

Els Pins de Sallarès, partida del terme dels Monjos (Alt Penedès).

Raval del Sallarès, agregat de Sant Salvador de Guardiola (Bages). És nom conegut sobretot en qualitat de cognom.

ETIM. *Celler* deriva del llatí CELLARIUM 'rebot'. En català prengué el sentit de «estança subterrània o fonda per al vi» i també el sentit de «graner» (cf. *DECat* II, 661b35-662a32). *Cellera* < del llatí CELLARIA que en català adquirí d'antic el sentit eclesiàstic de *sagrera*, és a dir, el barri format per l'església i les seves dependències (cf. *DECat* II, 661b23-34). *Celle-* 60

rer < del llatí medieval CELLARIARIUS 'monjo encarregat dels queviures i rebostos', però la è oberta de *Sallarès* (si aquest timbre estigués ben comprovat) mostraria que no ve d'això sinó d'un derivat en -ès en el sentit de persona que nasqué o viu en una *Cellera* (cf. *DECat* II, 662a33-b2). J. F. C.

Celsa, Celso, Celsona, V. *Solsona* *Cemel*, V. *El Clot Cencelles*, V. vol. I, 262 i art. *Cincelles*, infra

CENRERA o ENCENRERA

Partida, aigües amunt de Soldeu, parr. de Canillo, prop de Covil (Andorra).

ETIM. JCor. indica en el seu estudi sobre la *Toponímia d'Andorra* (E.T.C. II, 11) que és un paratge de color gris o cendrós. *Cenrera* és, doncs, una variant de *cendrera* deriv. de *cedra*, amb l'aglutinació de *Entípica* de la toponímia d'Andorra etc. (cf. *DECat* II, 664a58-b56). J. F. C.

CENSUI, Torrent de ~

Partida del terme de Torallola (xviii, 74), Conca de Tremp.

DOC. ANT. *Cenzovi* a. 923 (Abadal, *Pallars i Ribagorça*, n.º 133 i ss.).

ETIM. La documentació medieval del nom porta a pensar en una forma bascoide *çintçur-be* 'sota la gorja'. L'ètimon faria referència al fet que el torrent passa força encaixonat en alguns indrets del seu curs (cf. E.T.C. II, 63). Suposant que s'eliminés la -r ja en el basc local, segons el fenomen morfològic explicat en E.T.C. I, 108, i en els articles *Bajande* i *Galleuda*, Per a *çintçur*, veg. els arts. *Sansor* i *Saltor*. J. F. C.

CENTELES

A) Vila important i antiga d'Osona, ja prop de l'Alt Vallès.

PRON. POP.: *səntéjəs* pron. el dialectòleg P. Barnils, que n'era fill (*ALCat*); *səntéjəs*, 1920, a Taradell, Vic i Centelles mateix, Casac.; *səntéjəs* o *santiéjəs* Cor. oïts a Sta. Coloma Sasserra, a Barnils i a St. Martí de Centelles, 1920, 1924, 1936 etc.; *Səntéjəs*, pron. de gent ciutadana (1920, 1924 etc.); *səntéjəs* amb é tancada només se sent a Barcelona i entre gent de terra llunyana. *Gentilici*: *səntéjəns* 1920, Casac. i *ALCat*.

MENCIONS ANT. Deixant per després els noms de barons (que també deuen venir del d'aquesta noble vila). En les llistes de parròquies de Vic p.p. Pladevall, 1 S. XII, figura *Centeyes* en el doc. II, i *Senteies* I i III, com a nom de l'esgl., avui abandonada, dalt del castell de Centelles; *Sta. Columba* com a nom de la parròquia de la vila, i *Sto. Martino*, per a l'esgl. del veí poble de St. Martí de Centelles, sense determinatiu, si bé en el doc. III s'hi llegeix, ratllat, *de Senteies* (n.º 71-73). 1196 *Centellis* (Kehr, *Papsturk.*, 572). En les monogr. del canonge Ripoll i Vilamajor (IV, 4), hi ha *Cintillis* en un doc. de princ. S. XIII i *Scintillis*